

ଜ୍ଞାନ-ଗଙ୍ଗା ।

. (ପ୍ରଥମ ଭାଗ ।)

ଶକ୍ତିକୋଟି ଏବଂ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗାଧାର
ସୂକ୍ତା ଶ୍ରୀ ହରିହର ମନ୍ଦରାଳ ଦେବଙ୍କ
ଦ୍ଵାରା
ସମ୍ପାଦିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ।

ଜ୍ଞାନ-ଗିରିର ଉଚ୍ଚତମ ଶିଖରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କର
ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନତା ବିନାଶ କର । ମାନବର ଯାହା ଜ୍ଞାନ
ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟ କହିବାରୁ
ବରତ ହୁଅନାହିଁ । ମୋସ୍ ଗାର୍ବିଲ୍ଡ ।

ରମ୍ଭା ମନ୍ଦରାଳ ପ୍ରେସରେ ମୁଦ୍ରିତ ।

୧୯୦୪

ମୂଲ୍ୟ ଏକଅଣା ।

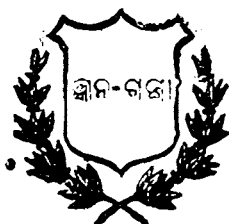
ଭୂମିକା ।

ଅଜିକାଲି ଶିକ୍ଷିତବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଦେଶୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନଙ୍କ ଚରମମାଳା ପ୍ରାୟ ସକଳ ସମୟରେ ଉଦାହରଣ-
ଉପଦେଶରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥାନ୍ତି । ଦୁଃଖର ବିଷୟ
ଉତ୍କଳଭାଷାରେ ସେହିସବୁ ସାରବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ଉପଯୋଗୀ
କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ନଥିବାରୁ ଅମର ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ତାହା ଜାଣି ପାରୁନାହାନ୍ତି । ଏହି ଅଭାବ ପୂରଣ କାମନାରେ
ଢ଼ାମ୍ବେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବୈଦେଶିକ ମହାଜନୋକ୍ତି ସଂକଳନ
କରି ଏ ପୁସ୍ତକଗଣି ପ୍ରକାଶ କଲୁ । ଏତଦ୍ୱାରା ଜନ-
ସାଧାରଣଙ୍କର ଉପକାର ଲକ୍ଷିତ ହେଲେ ଅତୀତର ଦେଶୀୟ
ମହାଜନମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଫଳିତ ଓ ପ୍ରକାଶର ଚେଷ୍ଟା କରାଯିବ ।

ଏ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ପାଦନା ବିଷୟରେ ପ୍ରଜାବନ୍ଧୁର ସମ୍ପାଦକ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନୀଳମଣି ବିଦ୍ୟାରତ୍ନ କୃଷି ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ
ମୁଦ୍ରିତ ପୁସ୍ତକ ସହିତ ଏ ପ୍ରକାର ସହାୟକାର ତାହାକୁ
ପ୍ରଦାନ କଲୁ ।

୧୫ । ୭ । ୫୪
ରମ୍ଭା ଗଜପ୍ରସାଦ

} ଶ୍ରୀ ଦକ୍ଷିଣର ମର୍ଦ୍ଦରାଜ ଦେବ ।
ଗଜା—୪ଲକୋଟ ଏବଂ ଅଠଗଡ଼ା-

ଯସାରରେ ପାପପର ପୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନକ । ବର୍ଜ ।
 ରମଣୀ ଭବରଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ସୁଖି । କଂପୂତେ ।
 ସଦାହା ସଦ୍‌କାର୍ଯ୍ୟର ବାଜ ସ୍ବରୂପ । ଶେଷଲ ।
 ଶ୍ରୀଲୋକମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତି, ସୌଜନ୍ୟ ଏବଂ ମହତ୍ତ୍ବ
 ଶିକ୍ଷା ଦଅନ୍ତୁ । ଭଲହାସ୍ୟର ।
 ଲୁହା ଲୁହାକୁ ପଜାଏ । ବାରବେଲ ପ୍ରବାଦ ।
 ମୁଁ ଯାହାକିଛି ହୋଇଅଛି ତାହା ମା'ର ହାତରେ
 ଗଠିତ ହୋଇ । ଜନ କୁଇନ୍ଦୁ ଗୁଡ଼ାମ୍ବ ।
 ଶ୍ରୀଲୋକ ଯଦବା ସୁଗଂଗୁର କାରଣ ହୁଏ, ତଥାପି ସେହି
 କେବଳ ସୁଗଂକୁ ପୁନରୁଦାର କର୍ଯ୍ୟହେଲେ । ହରିଶର ।
 ଶ୍ରୀଲୋକ ଯେତକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରବୃତ୍ତ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବେ ତେତକ
 ପୂର୍ଣ୍ଣାଦର୍ଶ । ଗୁଡ଼ଖୋର ।
 ସଦାକୃତୁତି ହାସ କୁଟୁମ୍ବ ଲଭନ୍ତୁ । ଗାଉର ।
 ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ରତ୍ନ, ସାଧାସ୍ତ୍ରୀ ମହାରତ୍ନ । ସାବିତ୍ରୀ ।
 ମନୁଷ୍ୟର ଗୁଡ଼ ତାହାର ଦୂର୍ଗ ସ୍ବରୂପ । ବୋକ୍ ।

ସମୁଦାୟ ମହତ୍ ଘଟଣାର ମୂଳରେ ରମଣୀ ବିଦ୍ୟମାନ ।

ତାମାର ଟାଇନ୍ ।

ରମଣୀର ହୃଦୟ ଯେତେବେଳେ ଦୟାର ଉଧାର
ହୁଏ, ଚନ୍ଦ୍ରପେଶା ଉତ୍ସରଜର ସୃଷ୍ଟିରେ ବୋମଲର ବସ୍ତୁ
ଅଭବରୁ ନାହିଁ । ଲୁଥାର ।

ଅଶା ଜାହର ଲୋକର ସ୍ବପ୍ନମାସ । ପ୍ରାୟର ।

ଦୁଃଖ ପରେ ସୁଖ ବଡ଼ ଅନନ୍ଦଜନକ । ଡ୍ରାଇଡେନ୍ ।

ଅସଞ୍ଜାନ ଦେଲେ ସଞ୍ଜଜ୍ଞାନ ଲାଭହୁଏ । ପୋପ ।

ନିର୍ମଳତାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ
ପରମେଶ୍ବର ଦର୍ଶନ ଲାଭ କରିବେ । ସେଣ୍ଟମାଥୁର ।

ଜ୍ଞାନଲୋକ ପ୍ରକୃତରେ ବୟୋବୃଦ୍ଧ । ସୃଙ୍ଗ ।

ଉଲ୍ଲେଖିତ ପ୍ରସ୍ତରଗଣ୍ଡ ଟେକାଳି ସ୍ବଳ୍ପ ହୁଏନାହିଁ । ଟ୍ୟାସାର ।

ଚିନ୍ତାସ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦର୍ଶନ, ଏହା ଉତ୍ସର ଓ ପରଲୋକ ସାକ୍ଷୀ
ଦର୍ଶନ କରେ । କେପବରନ୍ ।

ଶୁଦ୍ଧ ଲୋକକୁ ସତ ହୁଏ ଦେଖାଯାଏ । ଟାଇଡେ ।

ଯେ ମୋ ନିହତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେ ଯେ କୌଣସି
ଚିଷ୍ଟରେ ମୋହୋର ଗୁରୁ । ଏମର୍ସନ ।

ଅର୍ଥଲୋଭ ସବୁ ଦୁଃଖର ମୂଳ । ବାଇବଲ ଟିମୋଥୁ ।

ମୁଁ ଦଶଜଣ ଲୋକର ବଳ ଧାରଣ କରେ, କାରଣ
ମୋହର ହୃଦୟ ନିର୍ମଳ । ଟେନିସନ୍ ।

ନମ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ପୃଥ୍ବୀ
ଅଧିକାର କରିବେ । ସେଣ୍ଟ ମାଥୁର ।

ମନ ନରକକୁ ସ୍ବର୍ଗ ଓ ସ୍ବର୍ଗକୁ ନରକ କରିପାରେ । ମିଲଟନ୍ ।

ମୁଁ କେବଳ ଏକଟୁ ଜାଣେ ଯେ “ମୁଁ କହୁ ଜାଣେନାହିଁ ।”

ସଂହେଷ ।

ମୋତେ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ସ୍ନେହକର, କିନ୍ତୁ ସେହି
ସ୍ନେହ ଅଧିକ ପ୍ରାୟୀ ହେଉ । ମାଲେ ।

ଏହି ଯେ ନିଶ୍ବାସ ବହୁଅଛି ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଘଟଇ ।
ରୁମ୍ବେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ସ୍ମରଣ ବର । ଇପିକଟେଟସ ।

ଯଦ ସେ (ଇଶ୍ବର) ମୋତେ ଡାକ କରନ୍ତି ତଥ୍ୟପି
ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ବାସ କରିବି । ଦାଉଡ୍ ।

ଜନସାଧାରଣର ଅନ୍ତଃକରଣ ବୃଦ୍ଧ ଅନୁଜ୍ଞା କହେଲେ
ଦେଶୋଦ୍ଧାରକାଣ୍ଡ ମହାପୁରୁଷର ଅବିର୍ଭବ ହୁଏ ନାହିଁ ।
କାରଲ୍ଲାଇର ।

ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଯିବୁନି ଇଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କର
ସହାୟ ହୁଅନ୍ତି । ପ୍ରାକ୍ଲିନ୍ ।

ଜ୍ଞାନେମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରୁଁ ଯେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଅମଙ୍ଗଳର
ଶେଷରେ କିଛି ମଙ୍ଗଳ ଅଛି । ଟେନିସନ ।

ଉନ୍ନତ ମନୁଷ୍ୟ ଅତ୍ମାନୁସନ୍ଧାନ କରେ, ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି
ପରାନୁସନ୍ଧାନ ପ୍ରସାଧି । କଂପ୍ଟୋ ।

ମୁଁ ଯିବୁ ମୁଖା ତ ସେଣ୍ଡାପଲ ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼, ନିଜର ଶକ୍ତି
ଉପରେ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସଥୁବା ଲୋକଙ୍କ । ଥୁଡ଼ିତାରପାର୍କାର ।

ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସମୟକୁ ଉପେକ୍ଷାକରେ ସମୟ ଚାନ୍ଦାପ୍ରଦ ବାମ
ହୋଇ ଥାଏ । ପ୍ରାକ୍‌ଲିନ ।

ଅଦରକୁ ଶିଳ୍ପୀ ଯୁଦ୍ଧର୍ଷନ କଲେ ଅନ୍ୟ ଲୋକର ବରକୁ
ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଭଙ୍ଗ ହୁଏ । ବେକନ ।

ଅର୍ଥା ଓ ସମ୍ମାନପ୍ରାର୍ଥୀର ସତ୍ତା, ପରିଶ୍ରମୀ ଓ ନିତବ୍ୟସୀ ହେବା
ଅବଶ୍ୟକ । ଗୋଲ୍‌ଡ଼ସ୍‌ଥ ।

ମହାପୁରୁଷମାନେ ସ୍ୱଦେଶ ଓ ସ୍ୱଗୃହ ଛାଡ଼ି ସଙ୍କଟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ପାଆନ୍ତି । ସେଣ୍ଡମାଥୁର ।

ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ସେହି
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଧିକାର ଓ ଶକ୍ତିଥାନ୍ତି । ଇସ୍‌ହା ।

ପୁରାତନ ବିଧାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଥାନ୍ତି ଓ ନୂତନ ବିଧି
ଚର୍ଚ୍ଚାର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରୁଥାନ୍ତି । ଟେନିସନ୍ ।

ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଲାମ୍ବବିରାମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିପାରେ ତାହାର
ନିମ୍ନତ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ଲିଡ଼ଲିଂଗ୍ ।

ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାଗ୍ୟଦ୍ରାବ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ନେଲେ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ
ବିପତ୍ତି ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ହାନି କରି ପାରେନାହିଁ । ପୁଟାକ୍ ।

ଜଗତରେ ଅସାଧ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ, ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ସବୁ
ସିଦ୍ଧ ହୁଏ । କଲମ୍ୟାନ ।

ମେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମରେ ସର୍ବମ୍ଭ ତାହାର କଦୁର
କୌଣସି ବିଦ୍ୟା ଘଟେ ନାହିଁ । କୋଲଟନ ।

ଶହର ଉପକାର କରି ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧୁ ହେବ ।
ଘାଣ୍ଟନା ।

ମିତବ୍ୟୟିତା ଚାର୍ବକ୍ୟର ସୁଖାସନ । ପ୍ରାଙ୍ଗଲିନ ।

ମିତବ୍ୟୟିତା ବିଜ୍ଞତାର ଦୁହିତା, ମିତାଶ୍ରୟର ସହୋଦର
ଏବଂ ଦାନଶୀଳତାର ଜନନୀ । ତାକୁର ଜନସକ ।

ଧନଉପାକ୍ରମର ବାଟ-ହାଟକୁ ଯିବା ବାଟପଥ ପ୍ରଶସ୍ତ,
ପରିଶ୍ରମ ଓ ମିତବ୍ୟୟ ଉପରେ ଏହା ନିର୍ଭରକରେ ।

ପ୍ରାଙ୍ଗଲିନ ।

ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଶପ୍ତକ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଶଯ୍ୟାକୁ ଗାନ୍ଧୋଧାନ
କଲେ ମାତ୍ର ଧନ, ଜ୍ଞାନ ଓ ନିର୍ବେଗ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରାଙ୍ଗଲିନ ।

ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଭାବୁ ନିର୍ଭୟରେ ପ୍ରକାଶକର । ଦେଖିବ
ତାହାହିଁ ସାବତ୍ରେମିକ ସତ୍ୟ ଧୂସ ପରିଗଣିତ ହେବ ।

ଏମାର୍ସନ ।

ଯେବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ବିଷୟର ଶୁଶୋଧନ କରିପାରେ ସେ
ଧନ୍ୟ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ କେବଳ ଅଭିଯୋଗ କରେ
ସେ ଧନ୍ୟ ନୁହେଁ । ଲର୍ଡକୋଲ୍ ।

ଶ୍ରମଶୀଳତା ପୌରାଣିକର ଜନନୀ । ସ୍ମାରକ !

ଯଦି ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁତ୍ର, ସଖା ଓ ମାନ ଏକ ଏକ ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ହୀନ
ହୁଏ ତଥାପି ମୁଁ ମିଥ୍ୟା କଥା କହିବି ନାହିଁ । ଦୃଢ଼ଭାବ ।

ଜଗଦୀଶ୍ଵର ସେପରି ଦୟାଶୀଳ ଲୋକର ଅସଂଖ୍ୟ ପାପ
କ୍ଷମା କରନ୍ତି, ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହିପରି ଶିଖାଗୁଣର
ଶର ଅପରାଧ ମାଫିତ ହୁଏ । ଗ୍ରେଭଲ ।

ପରିଶ୍ରମୀର ଚେଷ୍ଟା ସମ୍ବୃଥରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥାଏ ।
ବଳଶୂନ୍ୟ ।

ଅସମ୍ଭବ ! ଅସମ୍ଭବ ! “ଅସମ୍ଭବ” ଶବ୍ଦ ଫରାସୀ ଭାଷାରେ
ନାହିଁ । ତାହା ଅସଦାଂଶମାନଙ୍କ ଅଭିଧାନର ଶବ୍ଦ ।

ଚେପୋଲିସୁନ ବୋନାପାର୍ଟ ।

ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଅଛୁ ଯଥାଶକ୍ତି ତାହା
ସୁସମ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ସଲେମନ ।

ପ୍ରକୃତର ସମ୍ପଦ ସମୟ ଉପରେ ଚାପୁରତା ସହିତ ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତି ଅସଂକଳ୍ପ ପ୍ରାପନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିହିଁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ହେଉନିୟାମ ।

ଚକ୍ରା ଜୀବନର ଶକ୍ତି । ସେକ୍ସପିଅର ।

ଭୃଗୁର ଅପମାନ ଗୁଡ଼ିକ ପାଣିର ଗାର ହେଉ ।
ବାଉନ

ବାଉଳ ହେବାରେ ଗୁଣଅଛି, ସେ ଗୁଣ ବାଉଳ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ
କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ । ଡ୍ରାଇଡେନ ।

ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଶାଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ତାହାକୁ ଅନ-
ନେରେ ପ୍ରାଣ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହୁଏ । ପରଶ୍ରମ
ଅକାତାର ମୁଖାପେକ୍ଷା କୁହେ । ପ୍ରାଜ୍ଞାନିନ ।

ପରଶ୍ରମ ଦ୍ଵାରା ଲାଭ ନହୁଏ ଏପରି କୌଣସି ବିଦ୍ୟା ବା
ବିଜ୍ଞାନ ଶାସ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ପରଶ୍ରମ ଦାର୍ଶନିକର ପରଶ୍ରମଣୀ ।
ଲଢ଼କୁରେଣୁକ ।

ଗୁରୁରୁପ ଅଗ୍ନିରେ ଯଦି ଶ୍ରମଦ୍ଵାରା ପ୍ରଯୋଜିତ କର
ନଯାଏ ତାହାହେଲେ ଗୁରୁର ଚେତ ନିମନ୍ତେ ଦ୍ଵାପ ହୋଇ
ଅସେ । ଗଲଟାପୁର ।

ମୋତେ ଏକଶତ ସୁମାତା ଦଥ, ଦେଖିବି ମୁଁ ପରୀକ୍ଷା
ଜାତକୁ ମହାଜାତରେ ପରଶ୍ରମ କରିବି ।

। ନେପୋଲିୟନ ବୋନାପାର୍ଟ ।

ପୌରାଣିକର ଧର୍ମାଗମରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସଞ୍ଜୟ ପ୍ରତି
ଜନ୍ୟ ରଖନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରମରେ ବଞ୍ଚି ଓ ବିଚକ୍ଷଣ ।
ସଲ୍ଲୋମାଠ ।

ଦୟା ଓ ମିନିଷର କ୍ଷମାଗୁଣ ଦର୍ଶିବାଯନ୍ତେ ତଳରେ
ବା ବନ୍ଦ ହେଲେ ଯେପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ ,
ସେହିପରି ଅଳସ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏ ଶ୍ରମରେ ଅବଶ୍ୟକତା
ନାହିଁ । କାଉପର ।

ପିଲାଦିନୁ ମନସ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ଜଣା ପଡ଼େ । ମିଲ୍‌ବେ ।

ପାପୀନମନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସାହୀନଙ୍କର ହିନନ କରିବା ଉଚିତ,
କିନ୍ତୁ ଅମୈମାନେ ପାପସଙ୍ଗେ କ୍ରିତା କରିବା ନାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧା

କାନୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଓ କାନ୍ଦୁ ଦୃଷ୍ଟିବା
ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ହସ । ସେଷପଲ ।

ବିବେକର ଅଦାଳତରେ ବଡ଼ ସାତ ବିଚାର ନାହିଁ ।

ଦେଲୁଷ ।

ସ୍ନେହ ଜୀବନର ଅନ୍ତମ କାଳରେ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ ।

ସ୍ମୃତି ।

‘ଯେଉଁ ଲୋକ କେବେହେଁ ଅଦାତ ପାଇନାହିଁ ସେ କ୍ଷତି
ଚକ୍ର ଦେଖିଲେ ବିଦ୍ରୁଷକରେ । ସେକ୍ସପିଅର ।

ଅମୃତମାନଙ୍କ ଅନ୍ତସ୍ଥଳରୁ ବହିର୍ଗତ ହାସ୍ୟରେ ଯୁକା ଦୁଃଖ-
ମିଶ୍ରିତ । ଶେଲି ।

ଉତ୍ସାହୀନଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟ ଛୋଇଅଛି ଏକଥା ଜାଣି-
ପାରିଲେ ଅନେକ ଉପଦେଶ ଲାଭ ହୁଏ । ଅନାମ ।

ନ ପଡ଼ିଲେ ବାହାଦୁରୀ ହୁଏ ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ
ଯେତେଥର ପଡ଼ିବ, ସେତେଥର ଉଠି ବସିଲେ ସିନା
ବାହାଦୁରୀ ; ଅନାମ ।

ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଯେତେ ମନେକରନ୍ତି ତଦପେକ୍ଷା
ଭୁତ ଦେବାକୁ ନିଜେ ଶିକ୍ଷାକର । ବ୍ରାଉଡ଼ ।

ସୁଦେଶ, ଭବର ଓ ସତ୍ୟ ଏହି ତିନୋଟି ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗଦା
ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉ । ସେନ୍ଦ୍ରପିଅର ।

ଯେଉଁ ମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଉଚ୍ଚଚନ୍ତ୍ରା ଥାଏ, ସେମାନେ
କେବେଦେଁ ଏକାକୀ ନୁହନ୍ତି । ସର, ପିଲପୁ ସିତାମା ।

ଯାହା ପ୍ରତି ହୋଇ କରାଯାଏ ତାହାର ଯେତେ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ନହୁଏ, ସେ ନିୟମରେ ତାହାର ତଦପେକ୍ଷା କେଣୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ହୁଏ । କ୍ଲାରେଣ୍ଡନ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀଲତା ଯୁବାର ବୃଷଣ, କିନ୍ତୁ ବୃକ୍ଷର ବୃଷଣ ।
ଅରୁଣ୍ଡ ।

ନିଜର ବାହ୍ୟକ ପ୍ରାପ୍ତିରଣ ନାହିଁ ଏ ଦର୍ପଣ ପରି, ଯହିଁରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ରୂପ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ । ଗେଟେ ।

ବିସ୍ମୟ ବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜୀବନ କ୍ଷୟ ହେଉଥାଏ । ପୂଜା ।

ମନୁଷ୍ୟର ବିବେକ ମନୁଷ୍ୟର ଏକମାତ୍ର ବିଶ୍ୱରପତ ।
ଲଟେ ।

ପୃଷ୍ଠି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ମଦାଧୁରୁଷ ଅଟନ୍ତି । ଷ୍ଟେନ୍ସଲ ।

ଭାରୁମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପୂଜାରୁ ଅନେକ ଥର ମରି ଥାଆନ୍ତି,
କିନ୍ତୁ ସାହିସୀ ଲୋକ ଥରେ ମାତ୍ର ମରେ । ସେନ୍ଦ୍ରପିଅର ।

ସ୍ଥାବ ସ୍ଥାବକୁ କାଟେ । ଫୋର୍ଡ ।

ଦୂରତ୍ୟ ପଙ୍କଜକୁ ରମଣୀୟ ନୀଳାଗ୍ରଦ୍ୱାର ବହୁଷିକ
କରେ । ବାମ୍ପବେଲ୍ ।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅମୃତାନନ୍ଦ ଦ୍ଵାତରେ, ଫଳ ଉତ୍ତରଙ୍କ ହାତରେ ।

ସେଷିଲ୍ ।

ପୃଥ୍ଵୀରେ ଏପରି କୌଣସି, ଦୁଃଖ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ଲଭାଇ ଦେଇ ନପାରେ । ମୂର ।

ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିବା ମାନୁଷିକ, କ୍ଷମା କରବା ଦୁର୍ଗମିକ ।
ପୋଷ ।

ଉତ୍ତମ ଲୋକମାନେ ବିପତ୍ତି ଦ୍ଵାର ଅଧିକତର ଉତ୍ତମ
ହୁଅନ୍ତି । ଶେଷର୍ଷ ।

ପାଣ୍ଡୁ ଶ୍ଵେତୀକୁ ସବୁ ସଦାର୍ଥ ପାତକଣ୍ଠି ଦିଶେ । ପୋଷ ।

ରବିସ୍ୟାମର ଚନ୍ଦ୍ର ଯେତେ ଦୂର ଗୁଣାପ୍ରଦ ହେଲେହେଁ
ତାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କର ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀ ।

ଗୋପନ ରାବରେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କର । ପୋଷ ।

କୃତଜ୍ଞ ଲୋକ କୃତଜ୍ଞତା ଦ୍ଵାରା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବଢ଼ି
ମୁକ୍ତିହୁଏ । ମିଲ୍ଟନ ।

ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ଦୁଃଖୀର ସଙ୍ଗ ଭଲ ପାଏ ।

ସେକ୍ସପିଅର ।

ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରକୃତର ଦଶଗୁଣ । ଉଏଲ୍‌ଙ୍ଗ୍‌ଟନ ।

ଗୁରୈମାନେ ଯେପରି ଭାବରେ ଭାବିଲେ ମଧ୍ୟ ଧୃବ
ପାଶବିକ ଓ ନୃଶଂସ ବ୍ୟାପାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକିଛି ନୁହେଁ ।
ଗର୍ଡନ ।

ସୁଦ୍ଧ ସୁଦ୍ଧ ଅଭ୍ୟାସ କ୍ରମେ ଅପରାଧରେ ପରିଣତ ହୁଏ ।
ଦ୍ଵାନ୍ଦ୍ଵାମୋର ।

ଯେ କୌଣସି ବସ୍ତୁରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ଲାଭ କଲେ ମଧ୍ୟ
ତାହା ଦ୍ଵାରା ଉପକାରୀ ପାଇବ । ପୃଥିବୀରେ ଏପରି କୌଣସି
ବସ୍ତୁ ନାହିଁ ଯାହାଦ୍ଵାରା କିଛି ଦେଲେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ନହୁଏ ।
ତାହାର ଜନସନ ।

ନାରୀମାନେ କୌଣସି ଅଂଶରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା
ଜ୍ଞାନ ନୁହନ୍ତି । ବିଶେଷତଃ ଧର୍ମ ପ୍ରଭୃତି ନାରୀ ହୃଦୟରେ
ସେପରି ବଳବତ୍, ପୁରୁଷର ହୃଦୟରେ ସେପରି ନହେଁ ।
ଜନଶୃଙ୍ଖଳା ମିଳି ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ସମୟର ସତ୍ତ୍ଵ ବ୍ୟବହାର କରେ ତାହାହେଲେ
କର୍ମର କ୍ଷେତ୍ର ପରି ଫଳ ଲାଭ ହେବ । ଉତ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର ଯଦି
ଗୁଣାଦି କରମଧ୍ୟାଏ ସମୟରେ ତାହା କଳ୍ପକାବୁରୁ ହୁଏ ।
ତେଜତ ହିତ୍ତମ୍ ।

ବ୍ୟବହୃତ ଗୁଣର ଉତ୍କଳତା ଦିନକୁଦିନ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।
ଅଳ୍ପସ୍ୟ ରୂପ କଳଙ୍କ ଯେପରି ଶରୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଣାମରେ
କେବେବେ ସେପରି ନଷ୍ଟ ହୁଏନାହିଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ ତହିଁରେ
ଉତ୍ତମୋତ୍ତର ଲବଣ୍ୟର ବୃଦ୍ଧିହୁଏ । ସୁଚପ୍ରବାଦ ।

ସଙ୍ଗୀତ ବଦ୍ୟ ନ ଶିଖିଲେ ମନୁଷ୍ୟର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୁଏନାହିଁ । ପ୍ରେମେ ।

ମାନବ ସମାଜରେ ତୁମ୍ଭର ପୁରୁଷତ୍ବର ଯେତେ ଅଧିକ
ପ୍ରଭାବ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଉଚିତର ଧର୍ମବିତ୍ତର ଅନନ୍ଦ-
ମୟ ଗତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହୁଏ ତେବେ ତୁମ୍ଭର
ଅମ୍ଭାକୁ ସେଠାରେ ନାଶ ଗ୍ରାସରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେବ ।

ନିଉମ୍ୟାନ ।

ପ୍ରଭବନହିଁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଅଂଶ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦିନର ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜୀବନ ପୂରଣ ହୋଇଥାଏ ।
ଅତଏବ ପ୍ରଭବନ କୌଣସି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥାଇ
ସମୟର ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାରରେ ଯେପରି ଦିନପାତ ହୁଏ ତହିଁପରି
ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବା ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ବଶପ ଦ୍ଵାର ।

ଯଦି ଜଗଦାଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି ସେ
ସମସ୍ତ ଏକ କାଳରେ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକର, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ
ନିଜେ ଅସୁଖୀ ହେବାକୁ ଏବଂ ପରକୁ ଅସୁଖୀ କରିବାକୁ
ବାସନା କର ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଅତୀବ ସରଳ ପଥ ଦିଅ
ଦେଉଅଛି-କେବଳ ସ୍ଵାର୍ଥପରତ୍ଵ । ରେଭରେଣ୍ଡ ଗର୍ଲ୍‌ସନ୍‌ସନ ।
ଉନ୍ନତିର ପଦକ୍ଷେପ କେବେ ସୁଦ୍ଧା ସ୍ଥଗିତ ହୁଏନାହିଁ ।
ଊର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ବିଶ୍ଵାସରେ ଧର୍ମର ସାହାଯ୍ୟ ଲାଭ ହୁଏ । ଯେବଂକି
ପରର ସାହାଯ୍ୟ କନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ
ବିପ୍ଳବପଥରେ ସୁଦ୍ଧା ତାହାର ବହୁମାତ୍ର ଅନିଷ୍ଟ ଘଟେନାହିଁ ।
ଊର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ନିର୍ଭରଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ବ୍ୟାତୀ ଅନୁକୂଳ । ଇମର୍ସନ ।

ସୁଖୀ ପରବାରର କି ଅନନ୍ଦ ! ମୋର ଯଦି ଶକ୍ତି ଥାନ୍ତା
ତେବେ ଏହି ଦୂର୍ଭିଜ ପୃଥ୍ବୀକୁ କ୍ଷଣକାଳ ତାହାର ଗତିଶେଷ
କରି ତାହା ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ କହନ୍ତି । ଥୁଓତାର ପାର୍ବର ।

ଗୁଳସ୍ୟ ଶରୀର ଓ ମନର ଶତ୍ରୁ, ଗର୍ବିତ କାର୍ଯ୍ୟର ଧାସୀ,
ସଦୃଶଦେଶର ବିମାତା, ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଯୋଷକ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ସାତତ୍ତ୍ୱ ମହାପାପର ଗୋଟିଏ ପାପ, ଶତ୍ରୁଜାଳର ଆସନ, ଚାନ୍ଦ
ବିକାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୀଡାର ନିଦାନ । ବର୍ତ୍ତନ ।

ଯେବ୍ୟକ୍ତି ବିନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକମୁଦୁର୍ଭିଜଙ୍କରେ ସେବ୍ୟକ୍ତି
ଏକ ଦିନରେ ସଦୃଶ ମୁଦ୍ରା ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୁଏ । ସାମାନ୍ୟ
ଛୁଦ୍ର ଦ୍ୱାରା ସ୍ମରଣର ଅର୍ପିତ ଯୋଗ ଜଳମଗ୍ନ ହୋଇପାରେ,
ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ଜଳପାତରେ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରସ୍ତରଗଣ୍ଡ ବିଦାୟ ହୋଇଯାଏ
ପ୍ରାକ୍‌ଜନ୍ମ ।

ମାନସିକ ଶକ୍ତିରେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟ-
ହୁଏ । ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ (ନାଶଜାତି) ପ୍ରତି ଯୁଗ
ଯୁଗାନ୍ତର ବ୍ୟାପୀ ଅଭ୍ୟାସରୂପେ ଫଳ । ନାଶଜାତିମଧ୍ୟ
ଏକସପ୍ତରେ ଅତିମାତ୍ରାରେ ଶିଥିଳତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।
ବେଶ-ବିନ୍ୟାସରେ ସେମାନଙ୍କର ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟୟିତ ହୋଇ-
ଅଛି, ଅପଣାର ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତ ସଜାଣେ ତେବେ ଶକ୍ତି
ନିୟୋଗ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ପରିମାଣରେ
ଉନ୍ନତ ହୋଇଥାନ୍ତା । ପ୍ରାନ୍ତେଷ ପାଠ୍ୟର ବବ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପୁସ୍ତକମାନ ଏଠାରେ ଏକ ଛଟକର
ପୁସ୍ତକ ଦୋକାନମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କାକ୍ରିୟାର୍ଥେ ଜମାଅଛି ।

ଜାତୀୟ ଗୀତ	ଟ ୦ ୧ ୭
ଉତ୍କଳ ଜାତୀୟଗୀତ	ଟ ୦ ୧ ୯
ନାଟକେଳ ଗୁପ୍ତ	ଟ ୦ ୧ ୭
ସମ୍ରାଟ ଚଉର	ଟ ୦ /
ଦେଶଭାଷା	ଟ ୦ /
ପୁରସ୍କୃତଗୀତା	ଟ ୦ /
ଶିକ୍ଷା-ବିନୋଦ	ଟ ୦ / ୭
ଶ୍ରୀମ ସଦସନାମ	ଟ ୦ /
ବିପୁଳକା ଶକସ୍ତ୍ରୀ	ଟ ୦ /
ସଦାଗୁରୁ	ଟ ୦ / ୭
ନାଦ ପରାଗ ୧ ମ	ଟ ୦ /
ନାଦପରାଗ ୨ ପୃ	ଟ ୦ /
ଗୋବିନ୍ଦସ୍ତ୍ରୀ ୧ ମ	ଟ ୦ /
ଗୋବିନ୍ଦସ୍ତ୍ରୀ ୨ ପୃ	ଟ ୦ ୫
ନାଦମନ୍ଦୋରମା	ଟ ୦ ୧ ୭
ନାଦ ନିନ୍ଦାଳ	ଟ ୦ ୧ ୯
ରଜନ-ଚନ୍ଦ୍ରକା	ଟ ୦ /
ଉତ୍କଳାନବୋଦ୍ଧ	ଟ ୦ ୧ ୯

ମେଣ୍ଟେଜର—ମର୍ଦ୍ଦରାଜ ପ୍ରେସ
ରମ୍ଭା ପୋ: ୦ ଗଞ୍ଜାମ ।